

РЕШЕНИЕ

№ 6659

гр. София, 23.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 10.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7684** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).
Образувано е по жалба от "Водоснабдяване и канализация - В." - О. - [населено място], представлявано от управителя В. В. срещу Решение № Ж-472/ 10.07.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 5 вр. с ал.1, т.1 от ЗЕ, на "Водоснабдяване и канализация - В." - О. са дадени следните задължителни указания: 1. Да извърши присъединяването на имот с адрес: [населено място],[жк], в.з. „К.“, [улица] към водоснабдителната система за своя сметка. В случай, че до получаване на решението на КЕВР имотът е присъединен към водоснабдителната система и строително-монтажните работи са извършени за сметка на жалбоподателката, ВиК операторът да възстанови заплатената от г-жа Е. сума за изграждане на водопроводното отклонение.; 2. В 30-дневен срок от получаване на решението да представи в КЕВР информация и доказателства за изпълнение на указанието по т. 1. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен при нарушение на материалния закон. Моли да бъде отменено като незаконосъобразно оспореното решение на КЕВР. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява, с писмено становище поддържа жалбата.
Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалния представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.
Заинтересованата страна - К. Е., редовно призована, не се явява, не се представлява, с

писмено становище оспорва жалбата.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното :

Административното производство е образувано на основание чл. 22, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката, във връзка с постъпили в Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) жалби с вх. № В-11ИН-00-453 от 10.10.2019г. и 14.04.2020г. от К. Е. срещу [фирма]. Жалба с вх. № В-11ИН-00-453 от 10.10.2019 г. е адресирана до КЕВР, с копие до ВиК оператора и [община]. При проверка на жалбата за съответствието ѝ с изискванията на Закона за енергетиката и Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3/2013 г.) е установено, че същата не отговаря на чл. 143, ал. 1, т. 5 от Наредба № 3/2013 г., а именно - липсва подпис на жалбоподателя. С писмо с изх. № В-11ИН-00-453 от 18.10.2019 г. на КЕВР, Е. е уведомена за установената нередовност, както и за необходимостта от нейното отстраняване в седемдневен срок от получаване на писмото.

На 01.11.2019г. в Комисията постъпва жалба с идентично съдържание от Е., чрез [фирма] (изх. № Ж-380/15.10.2019 г.). Жалбата е относно отказ на ВиК оператора за присъединяване към водоснабдителната система на имот с адрес: [населено място],[жк], в.з. „К.“, [улица], и несъгласие със заплащане на разходите за пожарен уличен хидрант. Жалбоподателката посочва, че е подала в дружеството заявление с вх. № 001896/19.08.2019 г. за направа на водопроводно отклонение към имота на посочения адрес. След подаване на документите от представители на дружеството е изготвен проект за сградни ВиК отклонения, за което г-жа Е. е заплатила 180.00 лв. По твърдение в жалбата, за да осъществи дружеството присъединяването на имота, е необходимо да се изгради пожарен хидрант, за сметка на жалбоподателката. Последната твърди, че в предписанията на дружеството не е упоменато за заплащане на пожарен хидрант, и заявява, че е задължена да заплати само и единствено прокарания, изкопан път за свързването на водата от централния кран на улицата до границата на имота.

В писмо с изх. № Ж-380/15.10.2019г. (вх. № В-11ИН-00-453/01.11.2019г. в КЕВР), с което [фирма], [населено място] е препратило в Комисията жалбата на Е., е представено следното становище от жалбоподателя: Изложеното в жалбата не отговаря на обективната действителност.; [фирма] не е изразявало (писмено или устно) отказ да осъществи водоснабдяването на имота. Дружеството е съгласувало скица/виза за проектиране и изграждане на водопроводно отклонение.; Дружеството не е изготвяло проект за изграждане на водопроводно отклонение за имота на г-жа Е.. Жалбоподателката може да се обърне към специалист със съответната проектантска правоспособност, който да изготви необходимата строителна документация.; Несъстоятелно е твърдението в жалбата, че „не е упоменато за заплащане на този хидрант“. Изискването за поставяне на пожарен хидрант е основано на разпоредбата на чл. 170 от Наредба № Из-1971 от 29.10.2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар (обн. ДВ, бр. 96 от 2009 г.). Това представлява законово изискване, което всеки проектант е длъжен да спазва.“; В заключение ВиК операторът заявява, че „жалбоподателката има възможност да проектира водопроводното отклонение към своя имот при спазване на действащите нормативни актове в областта на строителството, след което дружеството ще изпълни

връзката между уличния водопровод и водопроводното отклонение“.

На 14.04.2020 г. в Комисията постъпва втора жалба от Е. относно несъгласие с предложена от дружеството „висока, непосилна и неточна“ сума за извършване на строително-монтажни работи (СМР) за изграждане на СВО. Към жалбата са приложени следните документи: Изходни данни за изготвяне на инвестиционен проект за сградни ВиК отклонения – 23.08.2019 г.; Разрешение за строеж от 27.02.2020г.; Предварителен договор за присъединяване към водопроводната система – 22.10.2019г.; Становище от инж. П. К. – главен инженер на [фирма] – изх. № 444/26.02.2020г.; Скица № 15-849637-18.09.2019 г. на поземлен имот (ПИ) с идентификатор 10135.2551-32; копия на 2 бр. чертежи от инвестиционния проект: ситуация и трасировъчен план, заверен от [община] – район „Приморски“; Ориентировъчна количествено-стойностна сметка (оферта) за изпълнение на СМР за изграждане на СВО.

Количествено-стойностната сметка за изграждане на СВО е изготвена и съгласувана от представители на ВиК оператора и е подписана от Е. на 07.04.2020г. Офертата е на стойност 2 047.32 лв. с ДДС, като 90% от сумата (1842.59 лв. ДДС) следва да се заплати авансово, съгласно чл. 4.1. от договора. В офертата са включени: всички строителни работи за направа на изкоп, трасиране, изпитване на водопровода, обратен насип и др., както и доставка и монтаж на: водовземната скоба, тротоарния спирателен кран, ПЕВП тръби и фитинги, водомер и арматури за водомерния възел. В забележка към Количествено-стойностната сметка е посочено, че видовете и количествата СМР са ориентировъчни и подлежат на промяна.

В сключения на 22.10.2019г. между ВиК оператора и К. Е. Предварителен договор за присъединяване към водопроводната и/или канализационната системи на ПИ с ид. 10135.2551-32, кв. 9, по плана на[жк], [населено място] е включена клауза, съгласно която: „3. ДРУЖЕСТВОТО, по искане на клиента, изпълнява срещу заплащане инвестиционния проект и възстановяването на пътната и тротоарна настилка и/или озеленени площи в състоянието преди извършване на необходимите СМР. За вложения труд, материали и механизация се изготвя индивидуална калкулация.“. Съгласно т. 3 от Предварителния договор, дейностите по присъединяването на имота към ВиК мрежите, експлоатирани от ВиК оператора, се изпълняват от дружеството и се заплащат от потребителя. В т. 6 от Предварителния договор е предвидено в седемдневен срок преди започване на изпълнението на предвидените СМР, клиентът да сключи с дружеството Договор за изпълнение на строително-монтажни работи съгласно инвестиционния проект.

С оспореното Решение № Ж-472/ 10.07.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, на основание чл. 22, ал. 5 вр. с ал.1, т.1 от ЗЕ, на "Водоснабдяване и канализация - В."- О. са дадени следните задължителни указания: 1. Да извърши присъединяването на имот с адрес: [населено място],[жк], в.з. „К.“, [улица] към водоснабдителната система за своя сметка. В случай, че до получаване на решението на КЕВР имотът е присъединен към водоснабдителната система и строително-монтажните работи са извършени за сметка на жалбоподателката, ВиК операторът да възстанови заплатената от г-жа Е. сума за изграждане на водопроводното отклонение.; 2. В 30-дневен срок от получаване на решението да представи в КЕВР информация и доказателства за изпълнение на указанието по т. 1.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна

страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

По съществото жалбата е неоснователна.

Правното основание за издаване на процесното решение на КЕВР е чл. 22, ал. 1, т.1 от ЗЕ. Съгласно чл.22, ал.1, т.1 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на потребители срещу ВиК оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, определен в чл. 1, ал. 1 от същия по следния начин: „Този закон урежда регулирането на цените, достъпността и качеството на водоснабдителните и канализационните услуги, извършвани от експлоатационните предприятия за водоснабдителни и канализационни услуги, наричани по-нататък „В и К оператори“. Доколкото жалбата касае осъществяване на присъединяване на имот към ВиК системите, е свързана с достъпността на ВиК услугите, нейното разглеждане е от компетентността на Комисията за енергийно и водно регулиране. С оглед на така очертаната нормативна рамка, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентния затова независим специализиран държавен орган – КЕВР в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22, ал.1, т.1 от ЗЕ ЗЕ.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма. Решението съдържа мотиви, които дават възможност да се разберат фактическите и правни основания за издаването му. Решение № Ж-472/ 10.07.2020г. е постановено при спазване на установените процесуални правила. Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I, озаглавен „Жалби“ от Наредба № 3 /21. 03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като при проверката са събрани всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, както изисква чл.144, ал.1 от Наредбата. Спазени са изискванията на чл.145 от Наредбата и след приключване на проверката е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с резолюция е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание.

Оспореното решение е постановено и при спазване на материалния закон.

Предмет на спора е, следва ли ВиК оператора да задължава потребителя на присъединяване на водопроводно отклонение да заплати за своя сметка разходите за строително-монтажни работи, свързани с пожарен уличен хидрант, какъвто е случая с изграждане на СВО към имот с адрес: [населено място],[жк], в.з. „К.“, [улица].

Съгласно чл. 198о, ал. 5 от Закона за водите (ЗВ) ВиК операторът е търговец, държавно или общинско предприятие - юридическо лице, което има сключен договор с председателя на асоциацията по ВиК или с кмета на общината съгласно решение на общинския съвет за управление, поддържане и експлоатация на ВиК системите и предоставяне на ВиК услуги в границите на една или повече обособени територии, когато предоставянето на ВиК услуги е основната му дейност. По силата на ал. 1 на същия член ВиК операторите са натоварени със „стопанисването, поддържането и експлоатацията на ВиК системите и съоръженията, както и предоставянето на ВиК

услуги на потребителите срещу заплащане“, извършвани от тях по реда на ЗВ и на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги. Правото да осъществява тези дейности се предоставя на съответния ВиК оператор от асоциацията по ВиК чрез председателя ѝ или от общинския съвет чрез кмета на общината“ - е определено в чл. 198о, ал. 4 от ЗВ чрез възлагане по реда на ЗВ и на Закона за концесиите за обектите, посочени в чл. 13, ал. 1, т. 5 - 7 (публична държавна собственост) и чл. 19, ал. 1, т. 4, букви „а“ и „б“ (публична общинска собственост).

Член 19, ал. 1, т. 4, б. „а“ и „б“ от ЗВ определя публичната общинска собственост по следния начин: водностопанските системи и съоръжения на територията на общината с изключение на тези, които са включени в имуществото на търговски дружества, различни от ВиК операторите с държавно и/или общинско участие в капитала, или на сдружения за напояване и които се изграждат със средства или с кредити на търговските дружества или на сдруженията за напояване: а) водоснабдителните системи или части от тях, включващи мрежи и съоръжения за отнемане, пречистване, обеззаразяване, съхраняване и транспортиране на водите, чрез които се доставя вода за потребителите на територията на общината, с изключение на тези по чл. 13, ал. 1, т. 5 и 6, както и уличните разпределителни водоснабдителни мрежи в урбанизираните територии и водопроводните отклонения до измервателните уреди в имотите на потребителите; б) уличните канализационни мрежи и дъждоприемните шахти в урбанизираните територии и отвеждащите канализационни колектори с прилежащите им съоръжения и пречиствателните станции и съоръженията за отпадъчни води, които обслужват потребителите на територията на общината, с изключение на тези по чл. 13, ал. 1, т. 7.

Следователно съгласно чл. 19, ал. 1, т. 4, буква „а“ от ЗВ, публична общинска собственост са водопроводните отклонения до измервателните уреди в имотите на потребителите.

Според разпоредбата на чл. 17, ал. 2 от Наредбата за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги разходите за изграждане на сградни отклонения по чл. 2, ал. 1, т. 4 и 5 са за сметка на оператора и не се включват в цените по ал. 1.

Разпоредбата на чл. 64, ал. 1 от ЗУТ дава определение на елементи на техническата инфраструктура, а именно: т. 2. преносните (довеждащите и отвеждащите) проводи (мрежи) и съоръженията към тях в неурегулирана територия; т. 3. преносните (довеждащите и отвеждащите) проводи (мрежи) и съоръженията към тях в урегулирана територия; т. 4. разпределителните проводи и разпределителните устройства и съоръженията към тях (трансформаторни постове, електрически подстанции, пречиствателни станции за питейни и отпадъчни води, понижителни и разпределителни станции и др.), включително присъединителните проводи към сградните инсталации и общите средства за измерване. Като съгласно чл. 64, ал. 3 от ЗУТ, проводите и съоръженията на техническата инфраструктура се изграждат, поддържат и ремонтират от и за сметка на държавата, общините или съответните експлоатационни дружества, освен ако в специален закон е предвидено друго. Следователно след като няма специален закон, който да предвижда, че сградни отклонение към имоти на потребителите се изграждат от и за сметка на потребителя, като елемент на техническата инфраструктура, те следва да бъдат изградени от ВиК дружеството, което реално ги стопанисва и им начислява амортизации, и по които доставя услугата.

Съгласно чл.84 от ЗУТ собственикът на общите водоснабдителни и канализационни мрежи и съоръжения е длъжен да включи към тях водопроводните и канализационните инсталации на всички недвижими имоти в териториалния обхват на мрежите и съоръженията при спазване изискването на чл. 125а от Закона за водите. Присъединяването на недвижимите имоти и потребителите на вода към водопроводните и канализационните мрежи се извършва при спазване на разпоредбите на този закон и със сключване на писмен договор за присъединяване между потребителя и експлоатационното дружество. Условието, техническите изисквания и редът за присъединяване на недвижимите имоти и потребителите към водоснабдителни и канализационни мрежи и съоръжения и за сключването на договорите за присъединяване се определят с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Наредбата, към която препраща чл.84, ал.3 от ЗУТ е Наредба № 4/14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи (Наредба № 4/14.09.2004 г.). Според чл. 7, ал.1 от Наредба № 4/14.09.2004 г. имотите на потребителите се водоснабдяват, като сградните водопроводни инсталации или вътрешните водоснабдителни мрежи се присъединяват към водоснабдителните системи чрез водопроводно отклонение с водомерен възел. Разпоредбата на чл. 7, ал.1 от Наредба № 4/14.09.2004 г. предвижда, че водопроводните отклонения с водомерните възли и канализационните отклонения са част от общите мрежи на водоснабдителните и канализационните системи и се изграждат и поддържат от операторите.

Изискванията към потребителите са очертани в чл. 7, ал.4 от Наредба № 4/14.09.2004г. и те се свеждат до осигуряване на условия за присъединяване, като предоставят на оператора достъп до изградените от тях: 1. водомерна шахта, разположена в поземлен имот или в помещение в сграда за присъединяване на водопроводното отклонение към водопроводната инсталация или към вътрешната водоснабдителна мрежа на потребителя; 2. ревизионна шахта, разположена в поземлен имот или в помещение на сграда за присъединяване на канализационното отклонение към сградната канализационна инсталация или към вътрешната канализационна мрежа.

Видно от доказателствата по делото заинтересованата страна Е. е изпълнила всички изисквания, за да бъде извършено поисканото присъединяване. Поставените към нея допълнителни изисквания за заплащане на разноси са в противоречие с материалноправните

разпоредби и противоречат на целта на закона. Ето защо, съдът намира, че задължителните указания, дадени от КЕВР на „Водоснабдяване и канализация - В."- О. да извърши присъединяването на имот с адрес: [населено място],[жк], в.з. „К.“, [улица] към водоснабдителната система за своя сметка, са материално законосъобразни.

По изложените съображения, съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, а жалбата като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, е основателна според чл. 143, ал.3 и 4 от АПК и следва да бъде присъдена в размер на 500 лева съобразно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2014 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АССГ, III отделение, 55 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Водоснабдяване и канализация - В."- О. - [населено място], представлявано от управителя В. В. срещу Решение № Ж-472/ 10.07.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя В. В. да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 500 лв. (петстотин лева).

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :